

Kyllä minä tiedän! On on, elämäne on niin ahdistavaa! Hirveä stressi, koko ajan jokin painaa. Etsitte itseänne ja tarkoitustanne. Ette saa kuitenkaan mitään aikaseksi. Kirjoittaminen helpottaa, kun saa ajatuksen kerrankin pois omasta ahdistavasta elämästä. Eikö vain? Ahdistuksenne johtuu siitä, ettette lapsena voineet edes kuvitella välttelevänne tilanteita, jossa epävarmuus, pelko ja häpeä nostaisi päätään. Luulitte, että aikuisena olisitte rohkeita. Tarpeeksi rohkeita ottamaan haasteet ja kivut vastaan ilomielin, matkallanne kohti unelmianne. Oikeastaan siinä on käynyt päinvastoin. Pysyttelette turvallisessa, tylsässä elämässänne, joka tekee lopulta kaikista päivistänne samanlaisia. Teette vuodesta vuoteen työtä, joka lopulta sammuttaa liekkinne. Pelkätte epäonnistumista niin paljon, ettette edes yritä. Keksitte tekosyitä miksi ette yritä. Olisiko aika vihdoon löytää sisimmistänne se sankari, joka lapsena uskalsi unelmoida elävänsä aikuisena täydesti?